

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 14 qershor 2016
Nr. ref.: RK954/16

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

né

rastin nr. KI38/16

Parashtrues

Nezir Kryeziu

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 148/2015, të 9 nëntorit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Nezir Kryeziu nga Suhareka (në tekstin e mëtejshmë: parashtruesi i kërkesës), të cilin e përfaqëson z. Ethem Rogova, avokat nga Prizreni.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 148/2015, të 9 nëntorit 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është kérkesa për vlerësimin e kushtetutshmërisë të Aktgjykimit të lartpërmendur me të cilin pretendohet se është shkelur neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] i Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta) dhe neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).
4. Parashtruesi njëkohësisht kërkon nga Gjkata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjkata) të vendosë masë të përkohshme “*dhe të ndërpresë paraburgimin ndaj të dënuarit Nezir Kryeziun deri në vendimin përfundimtar të kësaj Gjykatë*”.

Baza juridike

5. Kérkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 27 dhe 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullat 29 dhe 54 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 22 shkurt 2016, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatë.
7. Më 14 mars 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu gjyqtar raportues dhe Kolegin shqyrtyes, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Ivan Čukalović.
8. Më 25 mars 2016, Gjkata njoftoi parashtruesin dhe Gjykatën Supreme të Kosovës për regjistrimin e kérkesës.
9. Më 18 maj 2016, pas shqyrtimit të rapportit të gjyqtarit rapportues, Kolegi shqyrtyes njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

10. Më 26 tetor 2011, Prokurori në Prizren ngriti aktakuzë (PP. nr. 28/2011) kundër parashtruesit të kérkesës për tri vepra penale si në vijim: veprën penale vrasje; për veprën penale vrasje në tentativë që rezulton me lëndime të lehta trupore dhe për veprën penale mbajtja në pronësi, në kontroll, në posedim ose në shfrytëzim të paautorizuar të armëve.
11. Më 4 nëntor 2013, Gjkata Themelore në Prizren me Aktgjykin P. nr. 251/11 e shpalli parashtruesin e kérkesës fajtor dhe i shqiptoi dënim unik në kohëzgjatje prej 11 (njëmbëdhjetë) vitesh për veprën penale vrasje në

tejkalimin e kufijve të mbrojtjes së nevojshme dhe për veprën penale vrasje në tentativë që rezulton me lëndime të lehta trupore.

12. Me të njëtin Aktgjykim, Gjkata Themelore e refuzoi aktakuzën për veprën penale mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve, sepse kjo vepër penale është e përfshirë me Ligjin për amnisti.
13. Parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit (P. nr 251/11) të Gjykatës Themelore.
14. Më 23 prill 2014, Gjkata e Apelit (Aktvendimi PAKR. nr. 163/2014) e anuloi Aktgjykimin (P. nr. 251/11, të 4 nëntorit 2013) e Gjykatës Themelore dhe çështjen e ktheu në gjykatën e shkallës së parë për rigjykim, me arsyetimin se:

“Dispozitivi i aktgjykimit është i pakuptueshëm dhe i paqartë nuk përkon me arsyetimin dhe faktet vendimtare të paraqitura nga ana e gjykatës së shkallës së parë”.
15. Më 24 tetor 2014, në procedurën e përsëritur, Gjkata Themelore (Aktgjyki P. nr. 130/2014) e shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor dhe i shqiptoi dënim unik me burg në kohëzgjatje prej 9 (nëntë) vitesh dhe 10 (dhjetë) muaj për veprat penale vrasje në tejkalimin e kufijve të mbrojtjes së nevojshme dhe për veprën penale vrasje në tentativë që rezulton me lëndime të lehta.
16. Prokurori Themelor në Prizren parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit për shkelje esenciale të Kodit të Procedurës Penale (në tekstin e mëtejmë: KPPK), dhe vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike.
17. Mbrotësit e parashtruesit të kërkesës paraqiten anesa në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit (P. nr. 130/2014) të Gjykatës Themelore për shkak të shkeljeve esenciale të KPK-së dhe vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike.
18. Më 22 dhjetor 2014, Prokurori i Apelit (parashresa PPA/I nr. 604/14) propozoi që anesa e Prokurorit Themelor të aprovohet, ndërsa ankesat e mbrotëseve të parashtruesit të kërkesës të refuzohen si të pabazuara.
19. Më 17 mars 2015, Gjkata e Apelit (Aktgjyki PAKR. nr. 619/2014), e refuzoi si të papranueshme ankesën e Prokurorit Themelor dhe i refuzoi si të pabazuara ankesat e mbrotëseve të parashtruesit të kërkesës, e vërtetoi Aktgjykimin ((P. nr. 130/2014) e Gjykatës Themelore sa i përket lartësisë së dënimit me burgim dhe cilësimit të veprës penale vrasje në tejkalim të kufijve të mbrojtjes së nevojshme.
20. Të njëjtën kohë, Gjkata e Apelit *ex officio* e ndryshoi Aktgjykimin (P. nr. 130/2014) të Gjykatës Themelore vetëm në pjesën lidhur me cilësimin juridik të veprës penale nën pikën II, ashtu që veprën penale vrasje në tentativë që rezulton me lëndime të lehta trupore e rikualifikoi si vepër penale vrasje në tentativë.
21. Mbrotësit e parashtruesit paraqiten në Gjykatën Supreme të Kosovës kërkesë për mbrotje të ligjshmërisë kundër Aktgjykimit (P. nr. 130/2014) të Gjykatës

Themelore dhe Aktgjykimit (PAKR. nr. 0,619/2014) të Gjykatës së Apelit, për shkak të shkeljeve esenciale të KPPK-së.

22. Më 16 korrik 2015, Prokurori i Shtetit me parashtresë (KMLP. II. nr. 112/2015) rekomandoi që kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë të refuzohet si e pabazuar.
23. Më 19 nëntor 2015, Gjykata Supreme e Kosovës (Aktgjykimi PML. nr. 148/2015) e refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë së parashtruesit dhe dha shpjegime të hollësishme për të gjitha pretendimet e parashtruesit.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

24. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me Aktgjykimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së.
25. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me Aktakuzë (PP. nr. 28/2011) ai është akuzuar për veprën penale vrasje, ndërsa me Aktgjykimin (P. nr. 251/2011) e Gjykatës Themelore në Prizren u shpall fajtor për kryerjen e veprës penale vrasje në tejkalimin e kufijve të mbrojtjes së nevojshme.
26. Parashtruesi i kërkesës konsideron se për shkak se Prokuroria nuk e ka ricilësuar aktakuzën, ai nuk ka mundur të deklarohet përfshirë fajesinë, sepse po t'i ishte lexuar "...*aktakuza e ndryshuar në lidhje me veprën penale*" vrasje në tejkalimin e kufijve të mbrojtjes së nevojshme "*i akuzuari Nezir do të pranonte kryerjen e veprës penale dhe rrjedhimisht, dënim i shqiptuar në bazë të pranimit të fajësisë do të ishte më i ultë*".
27. Parashtruesi i kërkesës thekson se shkeljet e lartpërmendura përbëjnë "...*shkelje absolute nga neni 386 par.1 të KPPK-se e cila dispozitë përcakton se aktgjykimi mund t'i referohet vetëm personit të akuzuar dhe vetëm veprës që është objekt i akuzës të përfshirë në aktakuzën e paraqitur fillimisht, të ndryshuar ose të zgjeruar në shqyrtimin kryesor*".
28. Parashtruesi i kërkesës, më tej, thekson se çështjen e ricilësimit të aktakuzës e ka theksuar edhe në procedurën ankimore para gjykatave të rregullta.
29. Parashtruesi i drejtohet Gjykatës me kërkesën në vijim:

"Të konstatojë që ka pasur shkelje të nenit 31 par. 1 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me nenin 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut".
30. Parashtruesi, gjithashtu, kërkon nga Gjykata që të vendosë masë të përkohshme "*dhe të ndërpresë paraburgimin ndaj të dënuarit Nezir Kryeziut deri në vendimin përfundimtar të kësaj Gjykate*".

Pranueshmëria e kërkesës

31. Gjykata duhet të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

32. Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili parasheh:

“Individët janë të autorizuar të ngrënë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

33. Gjykata, gjithashtu, duhet ta shqyrtojë edhe nenin 48 të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

34. Përveç kësaj, Gjykata i referohet rregullit 36 (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”

35. Parashtruesi i kërkesës në thelb pretendon se gjykatat e rregullta kanë pranuar të shqyrtojnë aktakuzën e pandryshuar, dhe kështu kanë bërë shkelje absolute të nenit 386 parografi 1, i KPPK-së, dhe se për shkak të interpretimit të tillë të gabuar të ligjit ka pasur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.

36. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 31 të Kushtetutës, i cili parasheh:

“1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj”.

37. Përveç kësaj, Gjykata merr parasysh nenin 6 (1) e KEDNJ-së që parasheh:

“1 Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdoakuze penale në ngarkim të tij”.

38. Si dhe nenin 386 të KPPK-së, në të cilin thirret parashtruesi e që parashikon:

“(1) Aktgjykimi mund t’i referohet vetëm personit të akuzuar dhe vetëm veprës që është objekt i akuzës të përfshirë në aktakuzën e paraqitur fillimisht, të ndryshuar ose të zgjeruar në shqyrtimin gjyqësor.

(2) Gjykata nuk detyrohet me propozimet e paditësit [prokurorit] lidhur me kualifikimin ligjor të veprës.

(3) Gjykata nuk detyrohet me marrëveshje ndërmjet prokurorit publik dhe mbrojtjes lidhur me ndryshimin e akuzës ose pranimin e fajit”.

39. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës këto pretendime i paraqiti edhe në procedurën sipas ankesës në Gjykatën e Apelit, si dhe në kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme, të cilat dhanë përgjigje të arsyeshme për këto pretendime të parashtruesit.

40. Gjykata e Apelit (Aktgjykimi PARK. nr. 619/2014) i shqyrtoi këto pretendime të parashtruesit dhe konkludoi:

*“Nga analizimi i shkresave të lëndës kjo gjykatë konsideron se në rastin konkret kemi të bëjmë me shkelje të ligjit penal në favor të akuzuarit, për çka nisur nga parimi *Reformatio in Peius*, të njëjtën nuk mund ta ndryshojë, por vetëm ta konstatoj...” ...”*

41. Gjithashtu, Gjykata Supreme (Aktgjykimi Pml. nr. 148/2015) i shqyrtoi pretendimet e parashtruesit të kërkesës:

“...Qëndron pretendimi i mbrojtësit E. R. se gjykata e shkallës së parë është dashur ta filloj shqyrtimin gjyqësor jo me aktakuzën fillestare të Prokurorit të Shtetit sa i përket cilësimit juridik, ngase vepra penale nga vrasja ishte ricilësuar në vrasje me tejkalim të kufijve të mbrojtës së nevojshme dhe ky ricilësim nuk ishte kontestuar nga Prokurori i Shtetit, ndërsa çështja ishte kthyer në rigjykim me ankesë të mbrojtësve të të akuzuarit, mirëpo kjo shkelje nuk ka ndikuar në ligjshmërinë e vendimit dhe nuk është cenuar parimi “reformatio in peius”.

42. Pastaj, Gjykata Supreme e ka arsyetuar në detaje se pse konsideron që gabimi nuk ka ndikuar në ligjshmërinë e vendimit:

“... Së pari i akuzuari ishte favorizuar nga Prokurori, ngase edhe pse në rrethana të tillë bëhej fjalë për veprën penale të vrasjes së rendë në tentativë të parashikuar nga neni 147. pika 11. lidhur me nenin 20 të KPK, veprimet e t’ia janë cilësuar si një vrasje dhe një tentim vrasje e rëndomtë, të parashikuar nga neni 146 të KPK-s“.

43. Për më tepër, Gjykata Supreme thekson se:

“... është shumë diskutabil përfundimi i gjykatës së shkallës së parë, për tejkalim të kufijve të mbrojtjes së nevojshme “nga ana e të akuzuarit, ngase nuk mund dikush të jetë edhe aktor i sulmit edhe t'i tejkaloj kufijtë e mbrojtjes së nevojshme. Kufijtë e mbrojtjes së nevojshme mund t'i tejkaloj i sulmuari(personi që mbrohet nga sulmi) e jo sulmuesi siç ka konstatuar gjykata e shkallës së parë, mirëpo ky defekt që ka krijuar gjykata e shkallës së parë, në asnjë mënyrë nuk mund të evitohet, ngase do cenohej parimi “reformatio in peius”.

44. Në fund, Gjykata Supreme e Kosovës arsyeton se gabimi në të cilin thirret parashtruesi i kërkesës, bëri që gjykata e shkallës së parë ta ricilësojë veprën e rëndë penale në një vepër më të lehtë penale, duke konkluduar si në vijim:

“... një konstatim të paqartë (Gjykatës Themelore në Prizren) dhe në kundërshtim me institutin e mbrojtjes së nevojshme, kur në të, i akuzuari konsiderohet edhe si sulmues edhe se i ka tejkaluar kufijtë e mbrojtjes së nevojshme , sido që të jetë ky konstatim i gabuar dhe alogjik i ka sjell favore atij, ngase në përputhje me këtë konstatim, gjykata e shkallës së parë vrasjen e ka ricilësuar si vrasje në tejkalim i kufijve të mbrojtjes së nevojshme”.

45. Gjykata vëren se gjykatat e rregullta kanë marrë parasysh kundërshtimet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës; në mbështetje të kësaj shkon fakti se në bazë të ankesës është anuluar (Aktgjykimi P. nr 251/11) i Gjykatës Themelore në Prizren dhe në procedurën e përsëritur i është shqiptuar dënim i më i ultë.

46. Parashtruesi i kërkesës i është referuar edhe *“shkeljes absolute nga neni 386 par. l të KPPK-se e cila dispozitë përcakton se aktgjykimi mund ti referohet vetëm personit të akuzuar dhe vetëm veprës që është objekt i akuzës të përfshirë në aktakuzën e paraqitur fillimisht, të ndryshuar ose të zgjeruar në shqyrtimin kryesor”*.

47. Gjykata vëren se pikërisht ky nen në paragrafin 2 përcakton që *“Gjykata nuk detyrohet me propozimet e paditësit lidhur me kualifikimin ligjor të veprës”*.

48. Nga të gjitha të lartcekurat, rezulton që parashtruesit të kërkesës i është dhënë mundësia që në fazat e ndryshme të procedurave pranë gjykatave të rregullta t'i paraqesë argumentet dhe provat që ai i konsideron të rëndësishme për rastin e tij. Në të njëjtën kohë ai kishte mundësi për të kontestuar në mënyrë efektive argumentet dhe provat e paraqitura nga pala kundërshtare dhe të kontestojë interpretimin e ligjit, si të interpretuar gabimisht në Gjykatën Komunale, Gjykatën e Apelit dhe Gjykatën Supreme, në procedurë të rregullt gjyqësore.

49. Gjykata rithekson se, sipas Kushtetutës, nuk është detyrë e saj të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt në lidhje me vendimet e marra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse ligjore (Shih rastin: *Perlala kundër Greqisë*, nr. 17721/04, paragrafi 25 të KEDNJ-së, Aktgjykimi i 22 shkurtit 2007).

50. Edhe pse parashtruesi i kërkesës pretendon se të drejtat e tij janë shkelur me vërtetimin e gabuar të fakteve dhe zbatimin e gabuar të së drejtës procedurale dhe materiale nga gjykatat e rregullta, parashtruesi nuk ka dëshmuar pretendimin se vendimet e lartpërmendura kanë shkelur të drejtat e tij kushtetuese sipas nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.
51. Gjykata rithekson se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet në gjendjen faktike ose në ligjin e aplikueshëm, që pretendohet të janë bërë nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave ose zbatimit të ligjit (ligjshmëria), përvèç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria). Parashtruesi i kërkesës duhet të paraqesë pretendim të arsyetuar dhe argument bindës me rastin e pohimit se autoriteti publik i ka cenuar të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë.
52. Në të vërtetë, Gjykata thekson se detyrë e saj është të vlerësojë nëse procedurat relevante në gjykatat e rregullta ishin të drejta në tërsi, përsirë mënyrën se si janë marrë provat, ose nëse në çfarëdo mënyre procedurat ishin të padrejta ose arbitrale (Shih: *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, paragrafi 16, Vendim përkthimi me pranueshmërinë e kërkesës, GJEDNJ, 30 qershor 2009; *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, paragrafi 34, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 16 dhjetorit 1992; *Barbera Messegue Jabardo kundër Spanjës*, paragrafi 68, Aktgjykim i GJENDJ-së i 6 dhjetorit 1988).
53. Gjykata konkludon se të gjitha argumentet e parashtruesit, të cilat ishin të rëndësishme për rastin penal, ishin shqyrtuar në mënyrë të duhur nga gjykatat, që arsyet materiale dhe ligjore për vendimin të cilin ai e konteston ishin paraqitur detajisht dhe, rrjedhimisht, procedura në gjykatat e rregullta, shikuar në përgjithësi, ishte e drejtë.
54. Si përfundim, Gjykata konsideron se kriteret e pranueshmërisë nuk janë plotësuar. Parashtruesi i kërkesës ka dështuar t'i prezantojë dhe mbështesë pretendimet se me vendimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat e garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ.
55. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 36 (2) d) të Rregullores së punës.

Kërkesa për masë të përkohshme

56. Siç u përmend më lart, parashtruesi gjithashtu kërkon nga Gjykata që të vendosë masë të përkohshme "... *dhe të ndërpresë paraburgimin ndaj të dënuarit Nezir Kryeziut deri në vendimin përfundimtar të kësaj Gjykate*".
57. Në mënyrë që Gjykata të vendosë masë të përkohshme, në pajtim me rregullin 55 (4) (a) të Rregullores së punës, duhet:

"Rregulli 55 (4) (a), pala që kërkon masën e përkohshme ka treguar [...] rastin prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;

[...]

Rregulli 55 (5) Nëse pala që kërkon masë të përkohshme nuk paraqet dëshmitë e nevojshme, Kolegji shqyrtues do të rekomandojë refuzimin e kérkesës".

58. Siç u përmend më lart, kérkesa e parashtruesit është e papranueshme, sepse faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e të drejtave kushtetuese. Parashtruesi nuk ka treguar rastin *prima facie* për pranueshmérinë e kérkesës. Prandaj, kérkesa për masë të përkohshme duhet të refuzohet.

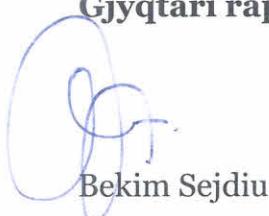
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113, paragrafi 7 të Kushtetutës, nenet 20 dhe 48 të Ligjit dhe rregullat 36 (2) (d) dhe 55 (5) të Rregullores së punës, më 18 maj 2016, njëzëri

VENDOS

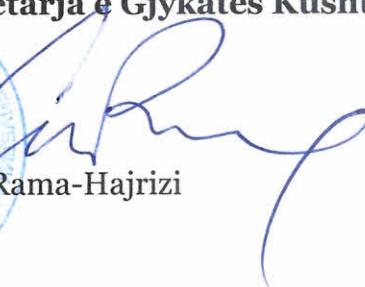
- I. TA DEKLAROJË kérkesën të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kérkesën për Masë të përkohshme;
- III. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IV. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi